

به‌رجه‌سته‌کردنی ئاماژه‌کانی جه‌سته له شیعردا کورتی و پوختی و جوانی به ده‌قی شیعری ده‌به‌خشن، که ئه‌مه‌ش تاییه‌تمه‌ندی له‌میژینه‌ی شیعره. هه‌ردو شاعیر "جه‌مال شارباژێری و ع. ح. ب" زۆر سه‌رکه‌وتوانه ئاماژه‌کانی روخساریان به‌وردی له به‌شیک له ده‌قی شیعریاندا به‌رجه‌سته‌کردوه، بنه‌مایه‌کی گرنگی جوانی به‌شیک له شیعره‌کانیان بون. له زۆر باردا جوڵه و ئاماژه‌کانی روخسار زیاتر سه‌رنجی هه‌ردو شاعیریان پراکتیخواه و که‌وتونه‌ته ژێر کاریگه‌ری هه‌ریه‌ک له ئاماژه‌کانی "روخسار، چاو، برۆ، لیو، رومه‌ت" هوه، هۆکارێک بون بۆ ئه‌وه‌ی چیژی زیاتر به‌خوینه‌ر به‌خشن.

کلیله وشه‌کان: ئیستاتیکا، جوانی، چیژ، په‌یوه‌ندی، تیۆری ئیستاتیکی کانت، ئاماژه‌کانی روخسار.

ئىستاتىكاي ئاماژه‌کانی روخسار له شیعری

"جه‌مال شارباژێری و ع. ح. ب" دا

ئاسۆ عومهر مسته‌فا^١ - زرار سه‌ردار مه‌مه‌د^٢

^{٢+١} به‌شى زمانى كوردی، كۆلیژی زمان، زانکۆی چه‌رمو، چه‌مه‌مال، هه‌ریمی كوردستان، عێراق.

پوخته:

په‌وه‌ندی په‌یوه‌ندیکردن و گواسته‌وه‌ی زانیاری له‌ریگه‌ی ئاماژه‌ی زمانیه‌وه به‌ته‌نیا سه‌رکه‌وتو نابیت، به‌لکو پیوستی به ئاماژه نازمانیه‌کانه بۆ به‌هێزکردنی په‌یوه‌ندییه‌که، ئه‌م گرنگیه له بواى ئه‌ده‌بیه‌یدا به‌هه‌مان شێوازه. یه‌کێک له په‌هه‌گه‌زه‌کانی ئاماژه نازمانیه‌کان بریتیه له ئاماژه‌کانی روخسار، بۆیه لیکدانه‌وه و پاره‌کردنی هه‌ر جوڵه و ئاماژه‌یه‌کی جه‌سته گرنگی و په‌یامی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه پۆلیکی بالای له ئه‌ده‌ب و به‌تایبه‌تی له ده‌قی شیعریدا هه‌یه.

Article Info:

DOI: [10.26750/Vol\(10\).No\(2\).Paper21](https://doi.org/10.26750/Vol(10).No(2).Paper21)

Received: 04-July-2022

Accepted: 17-Aug-2022

Published: 29-June-2023

Corresponding Author's E-mail:

aso.omar@charmouniversity.org

zrar.sardar@charmouniversity.org

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2023 Journal of University of Raparin.

پیشه‌کی:

ئاماژەکانی روخسار فاکتەرێکی گرنگی پرۆسە‌ی په‌یوه‌ندیکردن و ئەفراندنی جوانین لە دەقی شیعریدا و بنه‌مایه‌کی گرنگی وینه‌ی شیعری. هه‌ریه‌کیک له ئاماژەکانی روخسار چون له ژبانی رۆژانه‌ماندا رۆلێکی گرنگ ده‌گێرن له پرۆسە‌ی په‌یوه‌نیکردندا، به‌هه‌مان شیوه له ئەدەب به‌گشتی و شاعر به‌تایبه‌تی رهنگیانداوه‌ته‌وه و هۆکارێکن بۆ گه‌یانندی چیژ و جوانی. ئەدیبه‌ی زیاتر له‌هه‌ر که‌سیکی ئاسایی جوله و ئاماژەکانی روخسار سه‌رنجی راکێشاوه، به‌رجه‌سته‌بونی هارمۆنییه‌ت له نیوان ئاماژه‌ زمانی و نازمانیه‌کاندا جوانیی زیاتری به‌دەقی شیعری به‌خشیوه، هه‌روه‌ها خستنه‌پروی مه‌به‌سته‌کانی پشت ئاماژه‌ نازمانیه‌کان له‌نیو ده‌قدا هۆکارێکه بۆ گه‌یشتن به‌واتا قوله‌کانی ده‌ق.

ناویشانی توێژینه‌وه‌که: بریتیه له "ئێستاتیکای ئاماژەکانی روخسار له شیعری جه‌مال شارباژێری و ع. ح. ب. دا"، هه‌ولێکه بۆ ناساندنی ئاماژەکانی روخسار و رهنگدانه‌وه‌یان له دەقی شیعری ئهم شاعیرانه‌دا.
میتۆدی توێژینه‌وه‌که: میتۆدی به‌کارهاتو بۆ ئهم توێژینه‌وه‌یه بریتیه له میتۆدی "وه‌سفیی شیکاری"، به‌سودوهرگرتن له تیۆری ئێستاتیکای کانت.

سنوری توێژینه‌وه‌که: ئهم توێژینه‌وه‌یه تايبه‌ته به خستنه‌پروی جوانی "ئاماژەکانی روخسار"، له هه‌ر مه‌به‌ستیکي جیاوازی ده‌قی شیعری، له‌م شیوازه‌شدا ته‌نها ده‌قی شیعری هه‌ردو شاعیر، "جه‌مال شارباژێری و ع. ح. ب" وهرگیراوه.

هۆکاری هه‌لبژاردنی توێژینه‌وه‌که: گه‌رانه به‌دوای سه‌رجه‌م جوله و ئاماژەکانی روخسار له دەقی شیعری "جه‌مال شارباژێری و ع. ح. ب" پاشان هه‌ول‌دانه بۆ دۆزینه‌وه‌ی وه‌لامی ئهو پرسیارێ که چون ئهم ئاماژانه بونه‌ته به‌شیک له جوانی ده‌قی شیعری هه‌ردو شاعیر و پاشان هه‌ریه‌کیک له‌و ئاماژانه به‌چ مه‌به‌ستیک به‌کارهاتون، له‌گه‌ڵ ئەوشدا به‌شیوه‌یه‌کی زانستی و له چوارچێوه‌ی بابته‌تیکي سه‌ربه‌خۆدا توێژینه‌وه‌ له‌سه‌ر ئهم دوو شاعیره نه‌کراوه. هۆکاری هه‌لبژاردنی هه‌ردو شاعیر پیکه‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی دوو شاعیری یه‌ک سه‌رده‌من، به‌لام له دوو په‌وتی شیعری جیاوازدان، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا به‌شیکي زۆری شیعره‌کانیان له‌بواری خۆشه‌ویستی و دل‌داریدان.
گرنگی توێژینه‌وه‌که: گرنگی ئهم توێژینه‌وه‌یه له‌وه‌دایه کارکردنه له‌سه‌ر خستنه‌پروی ئاماژەکانی روخسار له دەقی شیعریدا، که ئهمه شیوازیکی نویی کارکردنه له‌سه‌ر ده‌ق، که پێشتر ئاماژه‌ نازمانیه‌کان زیاتر له‌ بواری ده‌روناسی و زانستی زمانی کومه‌لایه‌تیدا کاری له‌سه‌ر کراوه، هه‌ولێکه بۆ ئه‌وه‌ی ببیت به‌جیگه‌ی سود بۆ ئهو که‌سانه‌ی که له‌م بواره‌دا کاری زانستی نه‌جامده‌دن.

بۆچونەش گرنگیدانە بە خودیی بونی جوانیی و ئەوەی سەلماند، کە جوانی رێژەییە و لە کەسیک بۆ کەسیکی تر دەگۆرێت، چونکە هەریەکەیان لە گۆشەنیگای خۆیەو بە شتەکان دەروانیت. هەروەها پێناسەییەکی ورد بۆ جوانی هونەر دەکات و دەلیت: ((بەرتییە لە گونجان لە نیوان تیگەیشتن و خەیاڵ ئەو شتانەیی کە بێرێار دەدەین بۆ ئەوەی لێیان تیگەین تەنیا لە خەیاڵی ئێمەدا دروست دەبێت و لە راستیدا نییە)) (ئاسۆ عومەر مستەفا، ۲۰۰۹: ۶۳) بەم شیوازە کانت سیفەتی رێژەیییون دەبەخشیتە جوانی و جوانی هونەری بۆ مەرۆف دەگەرێنیتەو.

بەلای کانتەو جوانی پەیوەندیەکی قوڵی بەهەستەکانی مەرۆفەو هەیه و ئەمەش دەبیتە هۆی ئەوەی چێژی لێببینیت و دەرونی ئارام بیتەو و روحی ئاسودە بیت، جوانی هونەری تارادەییەکی زۆرتر لە جوانی سروشتی چێژ بە مەرۆف دەبەخشیت بۆیە دەلیت: ((جوانی لە سروشتدا شتیکی جوانە، بەلام جوانی لە هونەردا وینەکیشانیکی جوانە بۆ شتیکی)) (جەبار ئەحمەد حسین، ۲۰۰۸: ۵۵)

یەکیک لە سەرنجەکانی تری کانت لە کتیبی (رەخنەیی ئەقڵی رۆن)دا ئەوەیه کە دەلیت: ((چێژی جوانی پەیوەستە بە سەرنجدەرەو نەک بابەتەکەو، هەروەها بەبۆچونی کانت ئامانجی جوانی بابەتەکەش و هەستی خۆشیەکەش هەر لەخودی سەرنجدەرەو پەیدادەبێت نەک لە بابەتەکەو)) (فەرهاد پیربەل، ۲۰۰۴: ۵۴) بەمجۆرە جوانی لە تیروانینە باوەکانی سەردەم رزگارکرد و جوانی کۆمەڵخوێزانە و تیروانینی گشتی خەلکی بۆ جوانی خستە ژێر پرسیارەو و رەتیکردەو کە کلاسیکەکان باوەریان پێیبو، پێیانوابو جوانی دەبیت بونیکی کۆمەڵخوێزانەیی هەبیت و لەلایەن کۆمەڵەو و ویستراو بیت. هەروەها کانت دژی رەهەندی سوێخوێزانەیی جوانی وەستایەو و ئەوەی خستەرو کە پێویستە جوانیمان تەنھا لەبەر جوانی بویت، نەک لەبەر سوێدەکەیی یان هەر شتیکی لاوەکی تر، وەک دەلیت: ((جوانی ئەو بابەتەیه کە هەست بە چێژی پاک دەکەین و چێژ لە خودی شتەکە وەرەگرین، نەوێک بە ئامانجی سوێد وەرگرتن لە شتەکە)) (جەبار ئەحمەد حسین، ۲۰۰۸: ۵۵).

کانت لەسەر بنەمای مەبەست و سوێخوێزی جوانی دابەش دەکات بۆ دوو جۆر ((جوانی ئازاد: کە لەم جۆرەدا هیچ چەمک و مەبەست و سوێدیک نییە، جوانی هاوێل تیگەیشتنی پێویستە لەسەر چیهتی شتەکە لەگەڵ بەدیھینانی شتەکە بەشیوەیهک کە هاوجوتی ئەم شتە بیت)) (ئاسۆ عومەر مستەفا، ۲۰۱۹: ۳۱) بە برۆی کانت هەموو شتیکی ئامانجیکی هەیه تەنیا جوانی نەبیت کە تەنھا بەرانبەری هەست بە چێژ دەکەین.

کانت ((چەشەیی ئیستاتیکی بە هەست و زانینەو دەبەستیتەو کە ماوەکانی بێراردانی چەشەیی هەستکردن دابەش دەکات بۆ چوار بەش، لەرۆی چۆنیتییهو، لەرۆی چەندیتییهو، بەپێی ئامانجە بەرچاویگراوێکان، بەپێی رادەیی چێژوەرگرتن لە شتەکە)) (کەمال میراودەلی، ۲۰۰۵: ۷۸)، کەواتە کانت جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو کە جوانی ئەوەیه کە مەرۆف ئاسودە دەکات و چێژی پێ دەبەخشیت، بەبێ ئەوەی لەپشت ئەم ئاسودەیییهو سوێدیک هەبیت.

گرنگترین ریبازی ئیستاتیکی بریتیه له (ریبازی خودیی) که کانت یهکیکه له پیشهنگه دیارهکانی ئەم ریبازه و پینوایه که ((چاوگی ههستکردن به جوانی له ناو دهرونی خۆماندایه به میزاجی روحهوه په یوهسته نهک له سروشتهوه سه رچاوه بگریت و بریاردانی جوانیش له یه کگرتنی هزری ئازاد و هیزی ئەندیشه و خه یاله وه دیته ئاراهه)) (تهها ئەحمەد رهسول، ۲۰۱۲: ۸۷) له بهرئه وه شه کانت به جوانی دهلیت (یاسایه کی بی یاسا)، دهتوانین بلین کانت به بوچونهکانی خالی وه رچه رخانه له ئیستاتیکا دا هینایه ئاراهه، که زوربهی فه یله سوفان و تویره ران له دوای خوی سویدان لیوه رگرتوه.

دهتوانین بوچونه ئیستاتیکیه کانی کانت له م چهند خاله ی خواره ودا پوخت بکهینه وه:

- ۱- به لای کانت هه جوانی په یوه ندیه کی قولی به ههسته کانی مروقه وه هه یه.
- ۲- ئەو شته ی چیژی لی ببینین و دهرن ئارام بکاته وه و روح ئاسوده بکات ئەوه جوانیه.
- ۳- جوانی هونه ری به رزتر و چیژبه خشته له جوانی سروشتی، چونکه جوانی هونه ری داهینراوی مروقه.
- ۴- جوانی لای کانت ریزه ییه و له که سیکه وه بوکه سیکه تر دهگوریت و ناتوانین پیوه ریکی چه سپاو نهگور بو جوانی دابنیه.
- ۵- کانت به جوانی دهلیت یاسایه کی بی یاسا.
- ۶- چیژی جوانی په یوهسته به سه رنجده ره وه نهک بابته که وه.
- ۷- به لای کانت هه هه مو شتیک ئامانجیکی هه یه ته نیا جوانی نه بیت که ته نها به رانبه ری هه ست به چیژ ده که یین. سه باره ت به په یوه ندی نیوان ئیستاتیکا و ئامازه کانی روخسار ده کریت چهند بوچونیکی جیاواز بخه ینه رو، دهتوانین بلین په یوه ندیه کی به هیز له نیوان ئیستاتیکا و ئامازه کانی روخسار به دیده کریت له روانگی هه ریه ک له چه مکه کانی (چیژ، هاوسه نگی و هارمونی، ئاویته بونی هه ستی) وه، که ئەم په یوه ندیه زیاتر له پرۆسه ی شیعردا به رجهسته ده بیت، رونتری بکهینه وه به کارهینانی ئامازه کانی روخسار له پرۆسه ی په یوه ندیکردنی کومه لایه تیدا جیاوازه وهک له پرۆسه ی شیعردا چونکه له پرۆسه ی په یوه ندیکردنی کومه لایه تیدا زورجار بو گه یاندنی چهند مه به ستیکی تایبه تیه بۆ نمونه (جه ختکردنه وه، دوباره کردنه وه، ته واوکاری،... هتد)، به لام به کارهینانی ئامازه کانی روخسار لای شاعیر جیاوازه تره مه به ستی سه ره کی گه یاندنی جوانیه له گه ل هاوسه نگی و هارمونی، ئاویته بونی هه ستی، بویه یه کی که له بنه ما گرنه گه کان که له لیکولینه وه ی ئیستاتیکیدا جه ختی له سه ر ده کریت هه بریتیه له شیوازی ته کنیکی هونه ری له ده قدا. چینی زمان و خسته نه روی وینه یه کی به رزی درک پینه کراو له لایه ن ئەدیبه وه بوخوی چیژیکی ئیستاتیکیمان پیده به خشیته. چونکه (ته کنیک هوکاریکه بو جیا کردنه وه ی خودی نوسه ر له بابته که ی ئەمه ش ده بیت هه ی گواسته نه وه ی ههسته کان له قالیکی خودیه وه بو قالیکی بابته ی به مه ش ئەده ب بکاته داهینانیکی بابته ی نهک گوزار شتکردن له خود). (ئاسو عومه ر مسته فا، ۲۰۱۹، ۹).

بنه‌ماکانی شیعره‌وه نیشانده‌دریٲ. له‌پال وینه و موسیقای شیعردا، زمانی شیعریش به‌ره‌گه‌زیکێ گرنگ و کاریگه‌ر، که ئاماژه‌ی نازمانیش ده‌چیته‌ خانه‌ی ره‌گه‌زی زمانی شیعره‌وه، بۆیه شاعیر ده‌توانیٲ له‌ریگه‌ی هه‌ریه‌کیک له‌و ره‌گه‌زانه‌وه وینه‌ی جوان و ده‌قیکی چیژبه‌خش به‌ره‌م به‌ینیٲ.

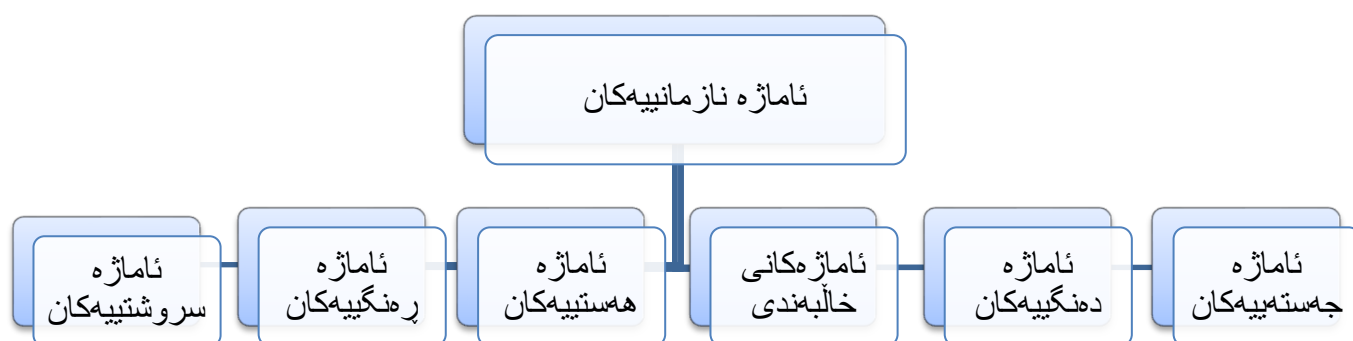
ده‌کریت بلین که هه‌ندیک بیرمهند و فه‌یله‌سوف برۆیان وایه‌ ئه‌وه‌ی ده‌بیٲه‌ هۆی جوانی و ریکبون و په‌یوه‌ندی و یه‌کیٲی و گونجانی نیوان به‌شه‌کان و شته‌کانه‌، وه‌ک ده‌وتریٲ ((جوانی ئه‌وه‌یه‌ له‌نیوان به‌ش و پیکهاته‌ی ریکبون و په‌یوه‌ندی یه‌کیٲی و گونجان زۆریٲ، رۆخساری مرۆفایه‌ت کاتیک جوان ده‌بیٲ که سه‌رجه‌م ئه‌ندامه‌کانی گونجاوبن له‌گه‌ل یه‌کتردا و هاوسه‌نگ بن له‌قه‌باره‌و شیوه‌دا)) (فائق مصطفی، ۱۹۸۹: ۲۲) له‌م رۆانگه‌یه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ رۆن ده‌بیٲه‌وه که په‌یوه‌ندیه‌کی به‌هیز له‌ نیوان ئه‌م دو چه‌مکه‌دا هه‌یه‌ چونکه‌ رۆخسار هه‌میشه‌ ده‌توانیٲ له‌ ریگه‌ی کۆمه‌لیک ئاماژه‌ی جیاوازه‌وه جوانی و چیژ به‌گه‌یه‌نیٲ و شاعیر به‌ گونجاندنی له‌گه‌ل زماندا وینه‌یه‌کی جوان به‌ره‌مبه‌ینیٲ.

بۆچونیکێ تر ئه‌وه‌یه‌ که جوانی به‌ هه‌سته‌کانه‌وه‌ ده‌به‌ستیٲه‌وه‌ ئه‌م بۆچونه‌ زیاتر له‌ قوتابخانه‌ی هه‌ستیدا به‌رجه‌سته‌ ده‌بیٲ و ده‌لین: ((جوانی دیارده‌یه‌کی هه‌ستپیکراوه‌ و هه‌ستکردن به‌جوانی کرداریکی هه‌ستییه‌ له‌ شه‌قلی هه‌ستی تیناپه‌ریت بۆ وشیاری ویژدانه‌ قوله‌کانی ناخی مرۆف)) (علی عبدالرزاق حمود، ۱۹۹۱: ۳۶) گه‌ر له‌م رۆانگه‌یه‌وه برۆانین ده‌بینین ئاماژه‌کانی رۆخسار له‌ریگه‌ی هه‌سته‌کانی شاعیره‌وه‌ گوازاونه‌ته‌وه‌ بۆ نیو ده‌قی شیعر، بۆنمونه‌ شاعیر له‌ ریگه‌ هه‌ستی بینینه‌وه‌ هه‌ریه‌ک له‌ ئاماژه‌کانی (چاو داگرتنی یار برۆ هه‌له‌ته‌کاندن یار و لیو گه‌ستن و ره‌نگی رۆی یار ... هتد) سه‌رنجی راکیشاوه‌ و جوانی له‌ده‌قی شیعردا پین خولقاندوه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ گه‌وه‌ری جوانی ئه‌وه‌یه‌ ده‌یه‌ویٲ شتیکی هه‌ست ئامیز بیٲ، واته‌ شتیکی بیٲ له‌به‌رده‌م هه‌سته‌کان. بۆیه شاعیر به‌هه‌مو پیکهاته‌ی هه‌سته‌کانیه‌وه‌ چیژ له‌ جوانی وه‌رده‌گریٲ.

که‌واته‌ ده‌توانین بلین ده‌رباره‌ی چه‌مکی جوانی خراونه‌ته‌رو هه‌ریه‌که‌یان له‌ گوشه‌نیگایه‌که‌وه‌ ئه‌م چه‌مکه‌یان خسته‌ته‌رو، به‌لام هه‌یچ یه‌کیکیان نه‌یانتوانیوه‌ لیکدانه‌وه‌یه‌کی تیروته‌سه‌ل و بی که‌م و کورتی بخه‌نه‌رو، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ خودی چه‌مکی جوانی، چونکه‌ ئه‌م چه‌مکه‌ ریژه‌یه‌ و نادیاره‌ و به‌رده‌وام به‌هۆی پیکه‌وتنی مرۆفایه‌تی و شارستانیته‌وه‌ لیکدانه‌وه‌ی نوی بۆ ده‌کریت، که ئه‌مه‌ش زیندویی و گرنکی چه‌مکی جوانی ده‌خاته‌رو. که‌واته‌ شیکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌ شیعریه‌کانی ئه‌م توژیینه‌وه‌یه‌ له‌ رۆانگه‌ی بۆچونه‌کانی سه‌روه‌دایه‌، چونکه‌ په‌یوه‌ندی نیوان ئیستاتیکا و ئاماژه‌کانی رۆخسار په‌یوه‌ندیه‌کی فراوانه‌ و هه‌ندیکجار له‌ گه‌یاندنی (چیژ و جوانیدایه‌ و هاوسه‌نگی و هارمۆنی و ئاوێته‌بونی هه‌ستی)دا. خۆی ده‌بینیٲه‌وه‌.

تهوهری دوهم: ئاماژه نازمانییهکان

ئاماژهی نازمانی پانتاییهکی فراوانی له ژبانی مروڤدا داگیرکردوه. له پرۆسهی پهیوهندیکردندا پرۆلی گرنګ و کاریگهیان ههیه، نهک بهتهنها له ئاڤوتندا، بهلکو له نوسینیشدا رهنگیداوهتهوه و له چهند رهههندیکی جیاواز و فراوان پیکدیت. مه بهست له ئاماژهی نازمانی بریتییه له گه یاندنی په یام به وهرگر به بی به شداریونی زمان، ههریهک له ئاماژهکانی "جهسته، رهنگهکان، دهنگهکان، ههستهکان، ئاماژهکانی سروشت و نیشانهکانی خالبهندی" دهگریتهوه، له هیلکارییهدا به شه جیاوازهکانی ئاماژهی نازمانی دهخهینهرو:

ئاماژهی نازمانی دهکریت بهتهنها پرۆلی له گه یاندنی په یام به گوینگر هه بیته، یاخود به هاوبهشی له گه ل زماندا په یوهندییه که به هیزتر بکات. ههروهها وهکو زمانیکی سه ره به خو له نیوان مروڤه که پرۆله کاندایا به کاردیت، که تاکه بنه مای گرنگی پرۆسهی په یوهندیکردنه له نیوان ئه و مروڤانه دا. وهک دهوتریت: ((زمانی ئاماژه کومه له یه که له چهند سیسته میک پیکدیت که ئه و سیسته مانه به پیی یاسای ههستی بینین و له ریگهی جو له تاییه تهکانی دهست و گوزارشتهکانی روخسار و جو لهکانی له ش، که نوینه رایه تی هه ندیک وشه و چه مک و بیر ده که ن ده بیته. زمانیکی بینراوه، به لام وینه یه کی نییه پیی بنوسریته وه واته ئاماژهن. ئه م زمانه له ولاتیکه وه بو ولاتیکی تر جیاوازه. په یوهسته به دابونه ریت و کولتوری هه ر ولاتیکی.)) (سازان رهزا موعین، ۲۰۲۱: ۱۸۵). بو ئه و مروڤانه ی که ناتوانن قسه بکه ن، ئاماژه نازمانییهکان بو یان بو به جیگره وه ی زمان.

ئاماژهکانی روخسار یه کیکه له جو ره گرنه گهکانی ئاماژهی نازمانی که ههریهک له (رو، چاو، برۆ، لیو، رومهت، ... هتد) دهگریته وه، ههریهکیک له م ئاماژانه دهکریت وهکو بنه مایه کی گرنگی به ره مهینه ری جوانی ته ماشا بکرین، پیویسته ئاماژه به وه بدهین که ئه و زانسته ی له م بابه ته دهکولیته وه بریتییه له زانستی سیمولۆژیا که ((ئه و زانسته یه که راقهی واتا دهکات له ریگهی ئاماژه و نیشانه وه. واته له ریگهی ئاماژه نازمانییهکانه وه ههنگاو بو

لینکدانه‌وهی واتاو مه‌دلول دهنیت له‌پێگه‌ی ئاماژه‌وه کار بۆ دهرخستنی ده‌لاله‌ت و واتا ده‌کات له‌نیوان (دال) و (مه‌دلول). (سالار که‌ریم حسین، ۲۰۲۱: ۶۱).

ئهم زانسته مه‌ودایه‌کی فراوانی هه‌یه و سه‌رجه‌م هه‌یما و ئاماژه‌کان ده‌چنه ژیر خانه‌ی سیمۆلۆژیاوه، بۆیه ده‌وتریت: ((سیمۆلۆژیا به‌ته‌نیا بریتی نییه له لیکۆلینه‌وه له نیشانه‌کان له چوارچۆیه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی وه‌ک زمان، هاتوچۆ، به‌لکو زۆربه‌ی چالاکی و بواره مرۆبیه‌کانی تری وه‌ک ئاماژه جه‌سته‌بیه‌کان، نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی، جل و به‌رگ، وینه‌ی فۆتۆگرافی، تابلۆ... هتد ده‌گریته‌وه.)) (لوقمان ره‌ئوف، ۲۰۱۶: ۲۲)، به‌مه‌ش ئه‌وه رو‌نده‌بیته‌وه، که سیمۆلۆژیا به‌ شیوه‌یه‌کی فراوان چوه‌ته ناو هه‌مو بواره جیاوازه‌کانی ژیانه‌وه.

ته‌وه‌ری سبیه‌م: پرۆسه‌ی په‌یوه‌ندیکردن و جوهره‌کانی

په‌یوه‌ندیکردن کۆله‌که‌یه‌کی گرنگی ژیانی مرۆفه. بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کیه بۆ مامه‌لکردن و نزیکبونه‌وه له‌یه‌کتیری، که له‌سه‌رجه‌م بواره‌کانی ژیانی مرۆفدا رۆلی گرنگی هه‌یه مرۆف به‌بێ په‌یوه‌ندیکردن به‌زه‌حمه‌ت ده‌توانیت ژیانی به‌پێکات، زاراوه‌ی په‌یوه‌ندیکردنیش (communication) ((ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ (communis) ی لاتینی که به‌دو مه‌به‌ست دیت هاوبه‌شیکردن یاخود گشتی.)) (شیلان عوسمان عه‌بدولره‌حمان، ۲۰۰۶: ۱۴). پرۆسه‌ی په‌یوه‌ندیکردن پرۆسه‌یه‌کی ده‌رونی-کۆمه‌لایه‌تی تایبه‌ت به‌ مرۆفه و مه‌به‌ست لێی ((ناردن و گواسته‌وه‌ی زانیارییه له نیره‌روه‌وه بۆ وه‌رگر.)) (محمد الصیرفی، ۲۰۰۶: ۵). که ئه‌م پرۆسه‌یه ئالۆزه و به‌ته‌نها به‌ زمان ئه‌نجامنا‌دریت، به‌لکو ئاماژه نازمانیه‌کانیش رۆلیکی گرنگی تیدا ده‌گه‌ین، بۆیه ((مرۆف جگه له زمان رپه‌گه‌ی تریشی دۆزیوه‌ته‌وه بۆ دا‌بینکردنی پرۆسه‌ی په‌یوه‌ندیکردن، که هه‌ندی له‌م رپه‌گایانه له‌گه‌ل زمان خۆیدا به‌کارده‌هێنرین وه‌ک: بزاونتی ده‌ست و ده‌م و چاو برۆ... هتد.)) (محمد مه‌عروف فتاح، ۲۰۱۱: ۲۳)، له‌به‌رئه‌وه گۆرپه‌وه‌ی زانیاری و ده‌ربڕینی هه‌ست و سۆز به‌ هاوبه‌شی هه‌ردو ئاماژه‌ی زمانی و نازمانی، زۆر به‌هێز و کاریگه‌رترده‌بیت.

جوهره‌کانی په‌یوه‌ندیکردن:

۱. په‌یوه‌ندیکردن به‌ ئاماژه‌ی زمانی:

ئهم جوهره په‌یوه‌ندیکردنه له رپه‌گه‌ی ده‌ربڕینه‌ زمانیه‌کانه‌وه ده‌بیت، که به‌شیوه‌ی "ده‌نگ" و "نوسین" ده‌گوازرپه‌ته‌وه. کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر ژیانی کۆمه‌لی مرۆفایه‌تی هه‌یه. له‌م رپه‌گه‌یه‌وه تاک توانای په‌یوه‌ندیکردنی به‌ ده‌وروبه‌روه‌وه کاراده‌بیت. به‌یه‌کیک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه زۆر گرنگه‌کانی مرۆف داده‌نریت و به‌و شیوه‌ قول و فراوانه تایبه‌ته به‌ مرۆف و ((بۆ گواسته‌وه‌ی په‌یام وشه‌ی گۆکراو و ئاماژه‌ی ده‌نگی به‌کارده‌هێنریت. که له‌رپه‌گه‌ی پرۆسه‌ی گوتن و بیستنی ده‌نگه گۆکراوه‌کان و پرۆسه‌ی نوسینه‌وه‌وه ئه‌نجام ده‌دریت، که هه‌ریه‌که‌یان

هه‌لگری واتایه‌کی دیاریکراون)) (سالح أبو أسبح، ۱۹۹۹: ۴۲). له‌گه‌ل گه‌یشتنی په‌یام به‌ وه‌رگر، راسته‌وخۆ می‌شکی وه‌رگر لیكدانه‌وه‌ بۆ ئه‌و په‌یامه‌ ده‌نگیه‌ ده‌کات. په‌یوه‌ندیکردنی زمانی پشت به‌ یاساکانی زمان ده‌به‌ستیت. ئه‌م جوړه‌ په‌یوه‌ندیکردنه‌ له‌ ژیانی پوژانه‌ی تاکدا هه‌میشه‌ ئاماده‌یه.

۲. په‌یوه‌ندیکردن به‌ ئاماژه‌ی نازمانی:

یه‌کێک له‌ جوړه‌کانی ئاماژه‌ی نازمانی بریتیه‌ له‌ ئاماژه‌ جه‌سته‌یه‌کان، سه‌رجه‌م ئه‌و جووله‌ و ئاماژانه‌ ده‌گریته‌وه‌ که‌ کومه‌ل له‌سه‌ری ریککه‌وتون، وه‌کو: (ئاماژه‌کانی چاو، برۆ، ده‌م، لیو، روخسار، ده‌ست و جه‌سته‌ به‌گشتی... هتد"، که‌ پانتاییه‌کی فراوانیان له‌ پرۆسه‌ی په‌یوه‌ندیکردندا داگیرکردوه‌. میژوی په‌یوه‌ندیکردنی نازمانی له‌ زمانی گوکراو و نوسراو کووتره‌. بنچینه‌ی دروستبونی زمانه‌، که‌ سه‌رجه‌م ئه‌و پرۆسه‌انه‌ ده‌گریته‌وه‌ که‌ ناکریت به‌ نوسین یاخود به‌ قسه‌کردن ده‌رببردین. گواسته‌وه‌ی په‌یام له‌ ریگه‌ی جووله‌ و ئاماژه‌ نازمانیه‌کانه‌وه‌ گرنگیه‌کی زوریان له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی پوژانه‌ی مروڤدا هه‌یه‌ و له‌م باره‌یه‌وه‌ محمه‌دی مه‌حوی ده‌لێت: ((هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی زمانی نیوان دوکسه‌س به‌بی به‌کاره‌یتانی جه‌سته‌ و سیمای ده‌م و چاو سه‌رناگریت و بیرى لێناکریته‌وه‌.)) (محمه‌د مه‌حوی، ۲۰۰۹: ۵۵)، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م بۆچونه‌ی (محمد مه‌حوی) زیاتر جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌ له‌سه‌ر گرنگی ئاماژه‌ی نازمانی، به‌لام ده‌کریت بلێن له‌ زوریک له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی ژیانی پوژانه‌دا ئاماژه‌ نازمانیه‌کان رۆلی گرنگ ده‌گێرن نه‌ک له‌هه‌مو پرۆسه‌یه‌کی په‌یوه‌ندیکردندا، زور جار بۆ تیگه‌یشتن له‌و په‌یامه‌ی نیره‌ر ده‌ینیریت، بۆ ئاماژه‌کانی روخسار و ده‌ست و هه‌لسوکه‌وته‌کانی ده‌گه‌رینه‌وه‌ که‌ له‌ کاتی ناردنی په‌یامه‌که‌دا ده‌ینوینیت. ئه‌گه‌ر ئه‌م حالته‌ له‌ ده‌قی شیعریدا بخه‌ینه‌رو، ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌ لای شاعیران بۆ گرنگی و کاریگه‌ریی ئاماژه‌کانی روخسار ده‌گه‌ریته‌وه‌، که‌ هه‌میشه‌ به‌شیکى گرنگ له‌ ژیانی مروڤ. شاعیران ناتوان ده‌ستبه‌رداریبین و هوکاريکی گرنگی به‌ره‌مه‌یتانی وینه‌ی شیعریی پر له‌ ئیستاتیکایه‌. بنه‌مایه‌کی گرنگی کورتبیرییه‌، که‌ ره‌نگه‌ به‌ به‌کاره‌یتانی ئاماژه‌یه‌ک له‌ ده‌قی شیعریدا چه‌ندین خویندنه‌وه‌ی جیاواز له‌خوینگریت، بۆ نمونه‌ شاعیر ئاماژه‌کانی (چاوداگرتن، ده‌م پر به‌خه‌نده‌، لار و له‌نجه‌ی پر له‌ عیشوه‌ت" به‌کارده‌هینیت، ره‌نگه‌ به‌ وشه‌ی گوکراو نه‌توانیت گوزارشت له‌و دیمه‌نانه‌ بکات که‌ پێی کاریگه‌ربوه‌.

هه‌مو جوړه‌کانی ئاماژه‌ی نازمانی ته‌واوکه‌ر و یارمه‌تیده‌ری ئاماژه‌ی زمانیه‌ و له‌ زور باردا به‌یه‌که‌وه‌ مه‌به‌ست و ئامانجه‌که‌ له‌ نیره‌ره‌وه‌ به‌ وه‌رگر ده‌گه‌یه‌نن. زور جار له‌پال وشه‌ گوکراوه‌کاندا مروڤ په‌نا بۆ ئاماژه‌ی نازمانی ده‌بات تاوه‌کو مه‌به‌سته‌که‌ی پونتربکاته‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ په‌یوه‌ندیکردن به‌ ئاماژه‌ زمانیه‌کان گرنگ و به‌به‌هایه‌، به‌لام مروڤ ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری ئاماژه‌ نازمانیه‌کان ببیت و به‌ته‌نها پرۆسه‌ی په‌یوه‌ندیکردنه‌که‌ به‌سه‌رکه‌وتویی به‌جینگه‌یه‌نیت.

بهشی دوهم:**نیستاتیکی ناماژەکانی روخسار له دهقی شیعری "جهمال شاربازیری و ع. ح. ب" دا**

یهکیک له رههنده گرنهکانی ناماژە نازمانی بریتییە له جهسته، که ئەندامهکانی لهشی مروّف دهگریتهوه و به پێژهی جیاواز له پرۆسهی پهیوهندیکردندا بهشدارن. جولە و ناماژەکانی روخسار بهگشتی له کاتی ئاخاوتندا دهبن به تهواوکهری دهبرینهکان و له ههندیک باردا جیگهی دهبرینهکانیش دهگرتهوه. پێوسته ئهوه رۆن بیت که ناماژە نازمانییهکان ههمان گرنهکان له نوسین و دهقی شیعریدا هیه، واته بهتهنیا پهیوهست نین به پرۆسهی پهیوهندیکردن و ئاخاوتنهوه بهلکو پهیوهستن به نوسینیشهوه، شاعیریش وهکو ههرتاکیکی کومهلگاکهی کایگهری ناماژە نازمانییهکانی لهسهره و له قۆناغی پهیوهندیکردنهوه دهیگوازیتهوه بۆ قۆناغی نوسین که شیعره، چونکه دواچار هه ناماژەیهکی روخسار شاعیر بیهویت لهدهقی شیعری گوزارشتی لی بکات به ناماژە نازمانی ههژمار دهکریت، واته پهیامیکی نازمانییه و به نوسین دهدهبردریت، کهواته چۆن زمان بنه‌مایهکی گرنهکی دارپشتنی بیری شاعیره بۆ شاعر، بههه‌مان شیواز ناماژەکانی روخسار بهشیکی گرنهکی ئه‌و دارپشتنه پینکدههینن، بۆیه ئه‌رکی شاعیر قورستره، چونکه هه‌ریهکیک له‌و ناماژانه له قۆناغی ئاخاوتنهوه دهگوزایتهوه بۆ قۆناغی نوسین که شیعره، دهقه شیعرییهکانی هه‌ردو شاعیر زیاتر ئه‌مه رۆن دهکهنهوه، بۆنمونه شاعیر زۆرجار ته‌نیا له ریگه‌ی یه‌ک ناماژەیهکی چاوی به‌رانبه‌روه په‌یامه‌که‌ی پینگه‌یشتوه، به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌چ ده‌برپاویک له‌دهم ده‌رچیت، که ئه‌مه بۆخۆی گرنه‌کی و ره‌نگدانه‌وه‌ی ناماژە نازمانییه له شیعردا، له‌به‌رئه‌وه دواچار شاعیر ئه‌م په‌یامه‌ نازمانییه‌ی به زمانی نوسین ده‌برپیه‌وه.

هه‌ره‌ها سه‌باره‌ت به گرنه‌کی ناماژە نازمانییه‌کان له ئاخاوتندا ده‌وتریت: ((جولە جهسته‌ییه‌کان به‌شیکن له پینکها‌ته‌ی قسه‌کردن ده‌توانریت بوتریت هه‌چ قسه‌که‌ریک لینی بیه‌ش نییه، زۆرجار به‌شیه‌یه‌کی بی ئاگا به‌کاردیت، به‌ئاسانی نانسریته‌وه و ده‌برپینه‌کانی زیاتر له راستییه‌وه نزیکن، ئه‌م شیوازه زۆر گرنه‌کی بۆ په‌یوه‌ندی نیوان تاکه‌کان.)) (زه‌یتو شیخانی، ۲۰۰۷: ۱۳۶). جولە و ناماژە جهسته‌ییه‌کان په‌یوه‌ستن به هه‌مو ته‌مه‌نیکی مروّفه‌وه، منداڵ هه‌ر له ته‌مه‌نی شیره‌خۆره‌بییدا کومه‌لیک ناماژە جهسته‌ییه‌ی ده‌نوینینت، بۆئه‌وه‌ی به‌رانبه‌ر لینی تیگات.

بارودۆخی روخسار و چۆنیه‌تی جولە ئەندامانی جهسته زۆرتین په‌یام ده‌گوازه‌وه، هه‌روه‌ک ده‌وتریت: ((جولە و ره‌فتاره‌کان به‌ده‌نگیکی به‌رزتر له وشه‌کان قسه‌ده‌کهن.)) (ئه‌لیزابیژ کانک، ۲۰۲۱: ۱۲). زۆر جار جولە و ناماژەکانی جهسته‌ییه‌کان له قسه‌زیاتره، چونکه ((ناماژە جهسته‌ییه‌کان زۆرتین زانیاریت پینده‌به‌خشن، له هه‌ندیک دۆخدا بۆ رۆنکردنه‌وه‌ی زیاتر ته‌نها پێوستت به‌چهند وشه‌یه‌که، به‌گشتی ده‌برپینه‌کانی (قبولکردن، هاوکاریکردن، سوکایه‌تی پیکردن) به‌بی ده‌رچونی هه‌چ وشه‌یه‌ک له‌ده‌مه‌وه ناماژە جهسته‌ییه‌کان ده‌توانن په‌یامه‌که

بگوازنهوه.)) (ئەلیزابیژ کانک، ۲۰۲۱: ۱۶). بە شیوهیەکی گشتی زۆر جار تەنھا بە تەماشاکردنی کەسی بەرانبەر زۆر زانیاری وەرده‌گیریت، یاخود بە جولە و ئاماژەکانی روخساری زانیاری زیاترمان دەستدەکه‌وێت. ئاماژە جەستەییەکان مەودایەکی فراوان لەخۆدەگرن و بۆ سێ جۆر دابەش‌دەبن، کە بریتین لە:

۱. ئاماژەکانی روخسار،

۲. ئاماژەکانی بەژن و بالا،

۳. ئاماژە ئیروۆتیکییەکان.

ئەم جۆرە دابەش‌کردنەش تەنیا بۆ پونکردنەوه و تیگە‌یشتنی زیاترە لەسەر ئەندامەکانی جەستە، چونکە ھەریەکەیان ھەلگری پەيامی نازمانی جیاوازن.

۱. ئاماژەکانی روخسار:

کاریگەرترین ئاماژە جەستەیی لە مرۆڤدا بریتییە لە روخسار بە‌گشتی، کە مەبەست لە روخسار ھەریەک لە "چاو، برۆ، لیو، پومەت، برژانگ، لوت، پیش و سمیل" لەخۆدەگرێت. ھەروەھا شوینی دەربرینی پەيامی زارەکییە لە ڕیگە دەمەوه، ھەر بۆیە مەرجی سەرەکی لە پڕۆسە پەيوەندییەکی سەرکەوتودا تەماشاکردنی روخساری بەرانبەرە لە کاتی گفتوگۆکردندا. لەبەرئەوهی ((ھەموو کات وشەکان ناتگە‌یەن بەوهی دەتەوێت. لە جیگە ئەمە روخسار دەتوانێت بێتە بە‌شیکێ گرنگ لە گە‌یاندنی پەيامەکە، بە‌کارھێنانی ئاماژەکانی لیو و برۆ و چاو و پومەت دەتوانن کۆمە‌لێکی فراوان لە دۆخی روخسار دروست بکەن بە زیاتر لە (۴۴) ماسولکە لە تەواوی روخساردا، ھەربۆیە دەربارە ھەرشتیکی کە دەخوازین دۆخی روخسار دەتوانێت پۆلی ھەبێت لە پیدانی زانیاری یاخود گە‌یاندنی زانیاری.)) (ئەلیزابیژ کانک، ۲۰۲۱: ۸۷).

د. ئاماژەکانی رو- دەموچاو:

روخساری مرۆڤ دەتوانێت گوزارشت لە چەندین مەبەست و مانای شاراوہ بکات بە‌پێی بارودۆخی جیاوازن، کە پێویستی بە سەرنجدان و تێرمانی ورد ھەیه، لەبەرئەوهی ((پوخسار پۆلی گرنگی ھەیه لە دەرختی باری دەرونی قسەکەر بە‌تایبەتی لەکاتی ھەلچونەکانی وەکو تۆرەبون و پوگرژکردن و پیکەنین. لەبەرئەوه ئاماژەکانی روخسار و جولە جەستەییەکان کاریگەرییان لەسەر گوێگر و گە‌یاندنی واتا ھەیه.)) (ھیمن عەبدول ھەمید، ۲۰۰۶: ۵۲). روخسار بە چالاکترین ئەندامی جەستەیی مرۆڤ دەژمێردرێت و ((زۆرەبی ھەستەکانی مرۆڤ لەسەر

پوخسار پهنگدانه وهیان دهییت، که پهنگدانه وهی ناخی تاکه به بی ئه وهی زمان به کاربهییت، جگه له ههسته کان هه ر جو له یه کیش له ئه ندامه کانی پوخسار واتای تاییه تی هه یه.)) (تاقگه عمر ساله ح، ۲۰۲۰: ۵۷۴).

ئاماژه کانی پوخسار سه رنجی ئه دیبانیان راکیشاوه، جیگه ی گرنگی و بایه خیان بونه، له به رئه وهی هه لگری هه ریه ک له ئاماژه کانی "خۆشه ویستی، گه شبینی، پاشگه زبونه وه، بیه یوایی، ملکه چبون، ترس، توره بون، نه خوشی و شه رانگیزی" ن. په یامه جو راو جو ره کانی پوخسار وایکردوه، که نه ک به ته نیا له پرۆسه ی په یوه ندیکردنی ژیا نی روژانه دا، به لکو کاریگه ری و پهنگدانه وهی له دهقی شیعی ریشدا زۆر به پونی ههستی پی بکریت. بو نمونه جه مال شارباژی پی له شیعی "پاکیزه" دا ده لییت:

"گه ر بلیم تو م خوش دهوی

له وانیه پوت گرژ کهیت

ئه لقه که تم نیشان بدهیت

مانای خاوه نی خۆت هه یه!" (جه مال، به رگی ۲: ۷۵).

شاعیر له م کۆپله شیعه ردا ده قیکی شیعی ری رازاوه و پر له جوانیمان له ریگه ی ئاماژه ی پوخساره وه بو دروستده کات، ته نیا به ته ماشا کردنی پوخساری یار کاریگه ری وه لامة که ده رده که ویت که بریتیه له پوگرژکردن که ئاماژه یه بو رازی نه بون یا خود پیناخۆشبون، که ئه مه به شیکه له جوانی ده قه که، شاعیر ته نیا له ریگه ی په یامی نازمانی و به بی به کارهینانی زمان وه لامی دهسته که وتوه. شاعیر له چیرۆکه شیعی به ناوی "تاوان" ده لییت:

راسته هه یه له پوخساردا، شیوه هه ژار

به لام دهوله مهند رهوشته

رهوشتی جوان مرۆف دهکات به فریشته

زستان دهگۆرپیت به بهار (جه مال به رگی یه ک: ۴۳۶)

شاعیر هه ر له سه ره تاوه زۆر به پونی له ریگه ی ئاماژه ی پوخساره وه بریار له سه ر که سینک ده دات، که چۆنه بۆیه ئه و بۆچونه ته نیا له ریگه ی پوخساره وه پی گه یشتوه که که سینکی به پرواله ت هه ژاره، که واته پوخسار ده کریت هه لگری په یامی هه ژاری بییت، شاعیر له ریگه ی هه ردو دو الیزمه ی (پوخسار و رهوشته) وه، وینه یه کی جوانی کیشاوه و جیاوازیه ک دهکات له نیوانیاندا به م شیوه یه ی خواره وه.

پوخسار رهوشته

هه ژاری دهوله مهندي

زستان بهار

مروّف زۆر به زهحمهت دهتوانیت به سهه ئاماژهکانی چاویدا زالبیت، چاوهکان ئاوینهی دل و ناخن، چاوهکان ئاوینهی رۆحن و رهنگدانهوهی بیر و ههستهکانی ناخی مروّفن. گوزارشتن لهو دۆخهی که مروّف تییکهوتوه. ((هیز و نیگای روانینهکان به شیوهیهکی ئه رینی و دلگیر بناغهی په یوهندییهکی سهه رکهوتوه، ههستی ئارامی و متمانه به خۆبون به قسهکههه و گوێگر ده به خشیت، به رامبههه گهه فریودهه بیت لهو کاته دا په یوهندی چاوهکانیش ههستیکی نه رینی لای به رامبههه دروست دهکات.)) (ئه لیزا بیژ کانک، ۲۰۲۱: ۱۰۶). چاو جیاوازه له ههه ئه ندامتیکی تری جهسته، چونکه راسته وخۆ په یوهسته به میشکهوه، ئه مه جگه له وهی به ته نیا گوزارشت له گه یاندنی په یام دهکات و بنه مایه کی گرنگی پرۆسهی په یوهندی کردنی زمانیشه، چونکه له کاتی قسه کردندا به رانههه پێویسته ته ماشای رۆخسار و ئاماژهی چاوهکانی بکهین بۆ ئه وهی به باشی له په یامه که بگهین. توێژینه وهکان ئه وهشیان خسته ته رو که ((۸۷٪ زانیاریهکان له ریگهی چاوهوه وه ده گیرین و له ۹٪ له ریگهی گوێیهکان و له ۴٪ له ریگهی ههستهکانی دیکه وه وه ده گیرین.)) (داستان سایبر، ۲۰۲۱: ۱۱۰).

چاوهکان هه لگهه په یامی جۆراوجۆرن، هه میسه سهه رنجی ئه دیبانیان راکیشهوه، چونکه رهنگدانهوهی هه رهیه که له گوزارشتهکانی "چاوداگرتن، سهه رکردن به نازهوه، چاوسورکردنهوه، چاوشۆرکردن، چاوبه فرمیسه، چاوداخستن، چاومهست، چاوخومار، چاوشیرین، چاوپیس..." له چاودا به دیده کریت، که به درێژایی میژو هه وینی دهقی شیعریی پر له ئیستاتیکی بونه. هه میسه ئه دیب له ریگهی ئاماژهکانی چاوهوه ههستهکانی خۆی بۆ به رانههه دهه برپوه، یان ههسته شاراوهکانی ناخی به رانهههه درکپیکردوه. جهمال شارباژێری له دهقیک بۆ "پیشهوا" له ریگهی ئاماژهی چاوهوه وینهیهکی پر له تراژیدی کاتی له سیداره دانی قازی محمد دهخولقینیت و ده لیت:

کۆرپه ی ژیان

له دایکی شیرین توراوه

چاوی گریان به جارێ سور هه لگهه راوه

دلۆپی خوین تیا تیزاوه

قه تیس ماوه (جهمال بهرگی یه که: ۱۱۴)

شاعیر له ریگهی ئاماژهی چاوهوه گوزارشت دیمه نی پر له تراژیدی له سیداره دانی قازی محمد دهکات و شاعیر ته نیا له ریگهی چاوهوه گوزارشتی لهو دیمه نه پر له ئیش و ئازاره کردوه له به ره ئه وه چاو رۆلێکی گرنگ گێراوه، به تابه تی له دیمه نی تراژیدیدا چاو به چه ند شیوازیکی جیاوازه توانیت گوزارشت بکات، که شاعیر به شیوازیکی پله بهندی ریزیان دهکات، که ئه مه ش جوانی به دهقه که به خشیه وه و به م شیوازه ی خواره وه

هه نگاوی یه که م: چاوی گریان ← سه ره تا چاو ده ست به گریان دهکات که ئاماژهی خه م و خه فه ته

ههنگاوی دوهم: چاوی سور هه لگه پراو ← دواتر سور هه لگه گه پیت که ئاماژهیه بو گریانیکی زوری پر له کول ههنگاوی سینیهم: چاوی خوین تیا تیزاو ← چاوی خوین تیزاو ئاماژهیه به بهردهوامی خه میک که زور به سوینی ههنگاوی چوارهم: چاوی قه تیس ماو ← له کۆتایدا ئیتر چاو توانای فرمیسک پشانی نامینیت و یهک پارچه سور ده بیته خوینه که تیندا قه تیس ده بیته، که ئەم حاله ته ئاماژهیه بو ئه و په پری (خه مباری، بی ده سه لاتی، شه که تی، ماندو بون).

که واته تا خه مه که گه وره و گه وره تر بیته ئاماژهیه چاویش ده گۆریت، که خه مه که ش له سیداره دانی پینشه وایه، بویه هه ولده دات پراو پر گوزارشت له وه ههسته پر له ئیش و نازاره بکات.

شاعیر "ع. ح. ب" ییش سه بارهت به په یامه جیاوازه کانی چاو له دهقی "ئه پۆین" دا ده لیت:

"هه ناسهت ئه ی سوتاندم"

چاوت لی ئه تروکاندم

پیت ئه وتم دیلی توتم

جاری تو ش پروانه بۆم." (ع. ح. ب: ۱۵).

چاوداگرتن په یامی پر له سۆز و عه شق و خو شه و یستییه. عاشق بونی یار ته نها له م ریگه یه وه کاریگه ری له سه ر شاعیر دروستکردوه، به بی ده برپینی هیچ په یامیکی زمانی، له بهرئه وه شاعیر زور به پونی له ریگه ی ئاماژه ی چاوتروکانی یاره وه ئەم ههسته ی له لا دروستبوه. لایه نیکی ئیستاتیکی ده قه که له چاوداگرتنی یاردایه و هو کاریک بوه بو ئه وه ی که دلی شاعیر زیاتر رابکیشیت و بتوانیت به ده ستبیهینیت، بویه یار چاوه پروانی وه لامی شاعیره به پروانی چاوه کانی، که ئەمه ش جیگه ی ئاواتی یاره.

به م جوړه ده رده که ویت چاوه کان هه میشه گرنگترین ئاماژه ی پوخسارن بو گه یاندنی په یام، هه روه ها ئاماژه جیاوازه کانی چاو له هه مو ئه و گوتارانه ی که ئەندامه کانی تری پوخسار ده یگه یه نن، کاریگه رتر و دیارترن، له بهرئه وه هه ردو شاعیر زور به گرنگییه وه ئاماژه کانی چاویان به کارهیناوه و کردویانه به بنه مای دهقی پر له جوانی و ئیستاتیکی.

پ. ئاماژه کانی برۆ:

یه کیک له ئاماژه گرنگه کانی تری پوخسار بریتیه له "برۆکان"، که هه لگری هه ندیک په یامی نازمانین و به ته نیا یاخود له گه ل ئاخاوتندا کاریگه ری له سه ر پرۆسه ی په یوه ندیکردن و گواسته وه ی په یام هه یه. ده کریت برۆ ئاماژه بیته بو هه ریه ک له (خو شه و یستی، سلاوکردن، رازیکردن، سه رسورمان، توپه یی، وردبونه وه... هتد). به لام مه رج نیه سه رجه م ئەم مه به ستانه له ناو دهقی شیعیریدا به دی بکریت، به لکو شاعیر به پینی مه به ست و وینه ی شیعیره که ی بۆمه به ستیکی دیاریکراو به کاری ده هینیت، هه ر جو له یه کی جیاوازی برۆکان هه لگری په یامی نازمانی

جیاوازه، وهك دهوتریت: ((بهرزكرنهوهی یهك برۆ نیشانهی وردبونهوهیه، بهرزكرنهوهی برۆكان نیشانهی قایل بونه و نزمكرنهوهی برۆكان نیشانهی تورپیه.)) (گهیس و گروست، ۲۰۲۰: ۹۰)، بهلام ئەم ئاماژانه به پێی كلتوره جیاوازهكان دهگۆرپین ماناو مه بهستی جیاواز ده بهخشن، دهكریت بلیین برۆهه لتهكاندن ئاماژهی رازیبون و به دهستهینانی خۆشهویستی به رانبه ره، زۆر جار برۆكان له گه ل چاودا رۆلیان گرنگتر ده بیت بۆ گه یاندنی مه بهستیک، ((برۆ جگه له وهی به ته نیا هه لگری گوتاری تایبته به خۆیه تی هه ندیک جار له گه ل چاوه كاندا گوتاریکی به هیزتر ده بهخشن، له به ره ئه وهی برۆ و چاوه كان به یه كه وه ته واو كه ری مه به ست و مانایه کی تایبه تن.)) (ئه حممه جمال الدین، ۲۰۱۵: ۵۰). كه به هۆی نزیکه هه ردو ئه ندامه وه له یه كتری وایكردوه چه ندین گوزارشتی تایبته بگه یه نیت و په یوه ندی ئه رینی له نیوان مرۆقه كاندا دروستبكات، ((بهرزكرنهوهی برۆكان ته نیا بۆ ماوه یه کی كه م ده بیته هۆكاریك زیاتر رۆخۆش و خۆشه ویست ده ربكه ویت.)) (برایان كاگنی، ۲۰۲۰: ۷۶)، له به ره ئه وه ئاماژه كانی برۆ هۆكاری گوزارشتكردن ئه دیبه، چ بۆ خۆی یاخود به رانبه ر.

جه مال شارباژێری له دهقی "وینهی چه ند هه لس و كه وتیک" دا ده لیت:

"برژانگ و ئه برۆ هه لبرین

به تیرامان و سه رنج و گله یی

وتو ویژی رۆ به رۆدا

چوارخه تی مه یله و په مه یی

له نیو په ره ی نیوچه واندا

راده كیشیت

وهك بیه ویت به پینوسی

تاله موه باریكه كانی په رچه می

وشه كانی هاوده مه كه ی تیدا بنوسیت. (جه مال به رگی ۲: ۴۷۳)

شاعیر لیره دا باسی ئه و جوانییانه دهكات كه له ریگه ی ئه ندامه كانی رۆخساره وه به رجه سته ده بن، چونكه برۆ په یوه ندی له گه ل چاو و برژانگ و ناوچه واندا هه یه به هۆی نزیکیان به یه كه وه له به ره ئه وه گونجانیکی جوانی له نیوانیاندا دروست كرده، به لام له گه ل ئه وه شدا خالی سه ره کی جه ختكرنه وه یه له سه ر برۆهه لته كاندن، بنه مای ئیستاتیکی له م ده قه دا له ریگه ی ئاماژه ی برۆهه لبرینه وه یه له گه ل (خه تی ناوچه وان، تاله موی په رچه م). شاعیر وینه یه کی جوانی پر هونه ری له ریگه ی لیکچواندن "ناوچه وان به ته خته ی نوسین" و "لۆچی ناوچه وان به كیشانی خه ت" و "تالی موی په رچه می به پینوس" پیکه ئتاوه، بۆ ئه وه یه په یامی برۆهه لبرینی یار كه مه به سته له گله یی و

گازندهکردن، بگهینن به شاعیر. بهم جوړه شاعیر زور به جوانی چینی له نیوان ئاماژه جهستهییهکاندا کردوه و وینهیهکی پر له چیژ و جوانی بهرهمهیناوه. شاعیر له دهقی "لات و دلداری" دا دهلیت:

ندهی ئازاری گیان و دل له دنیا هتا ماوی

نهکهی خوت خهپته بهر تیری دو ئهبرو تا نهکوژراوی

ژیانت قهت نهشیوینی بو زولف و تیشکی دو چاوی

لهدهریای قولی دلداری وهره دهر تا نهخنکاوی (جهمال بهرگی یهک: ۴۳)

شاعیر لهم دهقدا سههرتا به وهسفرکردنی برو دست پیدهکات، بهلام پیویسته ئهوه رون بگهینهوه که ئاماژهیهکی گرنگ له پشت برووه ههیه، که ههر ئهوه ئاماژهیهش هوکاری رهوینهوهی شاعیره له خوشهویستی و دلداری، کهواته تیری دو ئهبرو لهم دهقدا ئاماژهیه بو پهشیمانبونوه له خوشهویستییهک که له ریگهی ئاماژهی بروکانهوه توشی بو، چواندنی برو به تیر ئاماژهیه بو خهم و خهفت و ئازاریک که ناخی تهنیوه، رهنگه ئهوه ئاماژهیهی له بروکاندایه ههموکات هه لگری راستی نهبن و دواتر پهشیمانی بهدواوه بیت، کهواته گونجان له نیوان ئاماژهی بروکان و ئاماژهی تیشکی دوچاوی وینهیهکی بهرجهستهکردوه که جوانیهکی زیاتری بهدهقهکه بهخشیوه.

لیزهده ئهوهمان بو روندهبیتهوه که ئاماژهکانی برو له دهقی شیعیری جهمال شارباژێریدا زور بهرونی ههستی پی دهکریت و بههایهکی ئیستاتیکی به دهقه شیعیرییهکانی بهخشیوه که زور جیگهی گرنگی و بایهخی بو. بههوی جوړاوجوړی ئهوه پهیامانهی که دهتوانیت بیگهیهنیت، لهبهرئهوه بهشیکی گرنگی بهرهمهینانی وینهی شیعیری پر له جوانی و چیژن.

ت. ئاماژهکانی رومهت-گونا:

پومهتهکان لایهنیکی تری ئاماژهکانی روخساری مروّف پیکدههینن، که بو رهگزی می زیاتر وشهکانی "گونا و کولم"ی بو بهکاردیته. رومهت شوینیکی گرنگ و ههستیاری روخساره، شوینی ماچکردن و بهرکهوتن و رهگزیکی سههرهکی دهرخستی جوانی ئافرهته. لهگهله وهشدا هه لگری ههنیک ئاماژهی نازمانییه، چونکه ئهوه بارودوخه جیاوازانیه بهسهر مروّفدا دیت، زور جار رهنگدانهوهی بهسهر پومهتهکانهوه دهردهکهویت. پومهتهکان وهکو نهخشهیهک وان بو پهیردنیکی قولتر به بهرانبه، ههروهها ئهه نهخشهیه دهتوانیت زانیاری زیاتر لهسهر خویندنهوهی روخساری مروّفهکان بخاتهرو.

سهبارته به ئاماژهکانی رومهت تیروانینی زوریک له شارهزایانی بواری روخسارناسی بریتییه لهوهی که پهیردن و خویندنهوهی پومهتهکان به زانست ناودهبن و دهلین: ((پومهتناسی بریتییه لهو زانستهی که ههر

مرۆڤێک به به کارهینانی چهند پێوهریک بو دهستنیشانکردنی شیواز و جووری رومهت و ئهو هیمایا دیارانهی که له سهر رومهتی که سهکاندا ههیه، دهتوانی دید و بوچونیکی رونی هه بیته سه بارهت به و که سانهی ههلسوکه وتیان له گهله دهکات.)) (ئومید محمد، ۲۰۲۱: ۷). ئهو ئاماژانهی له سهر رومهتهکان دهردهکهون، گوزارشتی راسته قینه له ناخی که سهکان و دهرهاویشهی ههست و سۆز و ههلهچونهکانی دهر و ن. ئهزمون و لیکۆلینهوهی "ئه رستو" سه بارهت به رومهتناسی جیگهی تیرامانی شارهزایانی دواي خوی بو، سه بارهت به ئاماژهکانی رومهت ئه رستو برۆای وایه ((له نیوان رومهت و روحدا په یوه ندییهکی قول ههیه دهکریت له ریگهی هیماکانی رومهتهوه پهی به که سایهتی راسته قینهی مرۆڤ بهیت.)) (ئومید محمد، ۲۰۲۱: ۹)، له بهر ئهو په یوه ندییه به هیزه ی ههیه، به رونی ههلهچونهکانی وهکو "ترس، خوشی، تورهبون، قهلهقی، متمانه، شهرم.... هتد" له سهر رومهتهکان دهردهکهون. جهمال شارباژێری له دهقی (یادگاریک) له ریگهی ئاماژهی گوناوه دهکات به خوشبهختیهک که پره له ئومید و گه شبینی و دهلیت:

ههتا تۆم له گهلهدا بو

شادیم له ناو دلدا بو

تریفه ی سپی گونات

پرشنگی روناکیم بو (جهمال بهرگی یهک: ۳۲۰)

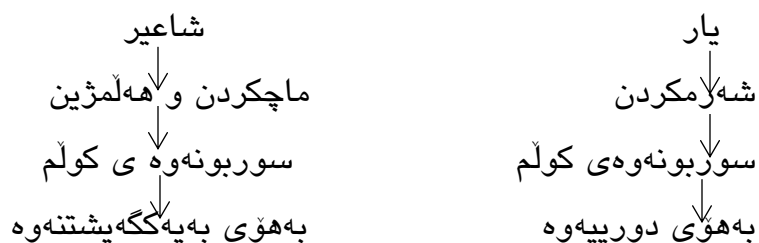
وهسفرکردنی گونای یار لایهن شاعیرهوه نیشانهیه بو کاریگهری ئاماژهکانی روخسار له سهری، شاعیر له م کۆپله شیعهردا له ریگهی ئاماژهی نازمانی گوناوه ئه وهمان پیدهلیت که گونا یهکێکه له رهگهزه گرنگهکانی دهرخستنی جوانی ئافرهت و جوانیهکی سحرآوی ههیه و هه میسه جیگهی سه رنجی پیاوانه، بویه تریفه ی سپی گونا ئاماژهیه که له عیشق و خوشه ویستیهوه سه رچاوه ی گرتوه، راسته خو به کارهینانی سپیتی گونای یار له م دهقهدا وهکو روناکییهک ئاماژهیه که بو خوشه ویستیهک که پره له گه شبینی و گه شاوه ی و جوانی، شاعیر ته نیا به بینینی گونای یاره که ی گه یشتوه به وهسته خوشه ی که پر له چێژه، که واته ئاماژهی گونا بنه مایه کی گرنگی ئیستاتیکی ئه م دهقهیه. به بی ئه وهی یار به زمان هیچ بدرکینیت، که ئه مهش بوخوی بنه مایه کی گرنگی کورت بریه. ههروه ها شاعیر له دهقیکی تری به ناوی (چهند هه ناسه یهک) دهلیت:

دهبو رهنگی سوربونه وهی کولمی گهشت

جیگهی لیوی ماچ و هه لمزینی من بیته (جهمال بهرگی یهک: ۴۰۱)

رهنگی سوربونه ی کولم له م دهقهدا ئاماژهیه بو شه رمکردنی یار، شاعیر به شیوازیکی زور جوان له ریگهی ئه م ئاماژهیه وه دهیه ویت گلهیی و گازنده ی خوی له خوشه ویسته که ی بکات، به بینینی ئه و دیمه نه ی که یار به هوی

ئەو هی زۆر شهرم دەکات کۆلمه‌کانی سور هه‌لگه‌راون و ئاواتی ده‌خواست ئەو سوربونه‌وه‌یه به‌هۆی ماچکردنی لێوی ئەمه‌وه‌ بوایه‌ نه‌ک شهرم و دورییه‌وه‌، له‌م وینه‌یدا زیاتر پون ده‌بیته‌وه‌.

هه‌روه‌ها شاعیر "ع. ح. ب" له‌ ده‌قی "په‌ندی هه‌تیو" دا سه‌باره‌ت به‌ ئاماژه‌ی رومه‌ت وینه‌یه‌کی پر له‌ تراژیدیمان بۆ به‌رحه‌سته‌ده‌کات، ئەو دیمه‌نه‌ وای له‌ شاعیر کردوه‌ به‌ هه‌ستییکی پر له‌ خه‌مه‌وه‌ گوزارشتی لێ بکات و ده‌لیت:

"فرمیسک، فرمیسک، فرمیسکی زیو

فرمیسکی سزا هه‌لچنیو

له‌ ده‌ریای گێژی چاو وه‌ریو

ئه‌رژیه‌ ناخی قولتر له‌ شیو

له‌ ده‌شتی گۆنای تیک ته‌پیو

له‌گه‌ل هه‌ر فرمیسکیک ئاه‌ی

تکایه‌ بۆ به‌خشین له‌ گۆناهی." (ع. ح. ب: ۷۲).

شاعیر له‌م شیعهره‌دا ده‌یه‌وێت ئەوه‌مان پینلێت کاتیک مندالێک بینازی دایکوباوک ده‌بیته‌، چه‌ند به‌ خه‌م و ئازاره‌وه‌ ژیان به‌پێده‌کات، ته‌نیا له‌ ریگه‌ی ئاماژه‌کانی پوخساره‌وه‌ ئیش و ئازار به‌رحه‌سته‌ده‌کات و خه‌می گه‌وره‌ی ناخی بیناوک ده‌خاته‌پو. بنه‌مای ئیستاتیکی ئەم ده‌قه‌ بریتییه‌ له‌ هه‌ریه‌ک له‌ ئاماژه‌کانی "فرمیسک، چاو، گۆنا"، که‌ زۆر جوان به‌یه‌که‌وه‌ گرێیداون و ده‌قه‌که‌یان کاریگه‌رتترکردوه‌. ئەو کاته‌ی چاو به‌کۆل ده‌گری، فرمیسکه‌کان ده‌بن به‌ ئاماژه‌ی ناخۆشی و ئازار و که‌ ده‌رژینه‌ سه‌ر پوی گۆنا، کاریگه‌ری به‌هه‌زترده‌بیته‌، به‌لام ئەوه‌ی ئەم ده‌قه‌ی جوانتر کردوه‌، ئاماژه‌ی گۆنایه‌ که‌ چوینراوه‌ به‌ ده‌شت، گۆنای تیک ته‌پیو ئاماژه‌یه‌ بۆ برسیتی و هه‌ژاری و بیکه‌سی.

به‌م جۆره‌ ده‌رده‌که‌وێت رومه‌ته‌کان به‌شیکێ گرنگ له‌ جوانی پوخساری مرۆف پیکه‌هه‌نین، هه‌روه‌ها به‌شیکێ گرنگ له‌ گه‌یاندنی زانیارییه‌ نه‌هه‌ینییه‌کانی مرۆف. ده‌رخه‌ری جوانی و پاراوه‌یی مرۆف به‌گه‌شتی و ئافره‌ت به‌تایبه‌تین. ئەمه‌ش هۆکاریک بوه‌ که‌ جیگه‌ی سه‌رنج و بایه‌خی هه‌ردو شاعیر بیته‌، چونکه‌ به‌رده‌وام ئەدیبه‌ به‌ دوا‌ی جوانیدا ده‌گه‌رێت بۆ ده‌رخستنی جوانی زیاتر و گه‌یاندنی چێژی زیاتر به‌ خوینهر، ئەمه‌ش هۆکاریک بوه‌

بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی به‌رانبه‌ر زیاتر پرونکاته‌وه، له‌به‌رئه‌وه هه‌ردو شاعیر نه‌یانتوانیوه ده‌ستبه‌رداری ئه‌و په‌یامانه بن که له سیمای به‌رانبه‌ردا ده‌رده‌که‌وێت.

ج. ئاماژه‌کانی لیو (ده‌م):

لیوه‌کان توانای گه‌یاندنی زۆر په‌یامی جیاوازیان هه‌یه، له‌هه‌ندیک بارودۆخدا به‌ته‌نیا توانای گه‌یاندنی په‌یامیان هه‌یه و زۆر جاریش له‌گه‌ڵ ئه‌ندامه‌کانی تردا پۆل و گرنگی زیاتر ده‌بێت. لیوه‌کان له‌ ریگه‌ی چه‌ند شیوازیکی جیاوازی وه‌کو "لیوگه‌ستن، لیوخرکردنه‌وه، له‌رینه‌وه‌ی لیو، لیوسورکردن..." ده‌توانیت هه‌ریه‌ک له‌ مه‌به‌سته‌کانی "خۆشه‌ویستی، په‌شیمانی، بیده‌نگی، نا‌ئارامی، ترس، ماچکردن، رازیکردن... هتد" بگه‌یه‌نیت. هه‌روه‌ک ده‌وتریت ((گه‌ستنی لیوه‌کان نیشانه‌ی نا‌ئارامی و خالی بونه‌وه‌ی په‌ستانه‌ له‌که‌سیکدا. یان بۆ مه‌به‌ستی رۆمانسی و سه‌رنج پاکیشانی به‌رامبه‌ره به‌تایبه‌تی له‌خانماندا.)) (ئه‌لیزابیز کانک، ۲۰۲۱: ۸۹)، گوزارشتیکی تری گه‌ستنی لیوه‌کان بریتیه‌ له‌ گه‌یاندنی په‌یامی بیده‌نگبونی به‌رانبه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ نه‌کات. ((گرنگترین به‌شداریکردنی لیو له‌گه‌ڵ ئاماژه‌ جه‌سته‌یه‌کاندا پیکه‌نینه‌ که چه‌ند جوړیکی هه‌یه‌ که له‌ بزوه‌ تا ده‌گاته قاقاو پیکه‌نین به‌ده‌نگی به‌رز، که مه‌رج نیه‌ ته‌نیا بۆمه‌به‌ستی ده‌ربڕینی خۆشی بیت به‌لکو هه‌ندیک کات بۆ سوکایه‌تی و گالته‌ پیکردنه‌.)) (تاقگه‌ عومه‌ر، ۲۰۲۰: ۵۷۵)، ئه‌وه‌ پونه‌ که هۆکاری ده‌ربڕینی پیکه‌نین لیوه‌کانه، له‌به‌رئه‌وه په‌یوه‌ندی لیوه‌کان به‌ ئه‌ندامه‌کانی تری جه‌سته‌وه‌ به‌هیزه، دۆخی برۆکان و روانینی چاوه‌کان و کۆی روخسار هۆکاریکی زۆر باشن بۆ تیگه‌یشتن له‌ په‌یامی لیوه‌کان.

جه‌مال شارباژێری له‌ ده‌قیک به‌ ناوی "پیشه‌وا" له‌دوای ئه‌وه‌ی به‌ چه‌ند وینه‌کی جیاوازی پر له‌ تراژیدی بارودۆخی کاتی له‌ سیداره‌دانی قازی محمد ده‌خاته‌ رو، له‌ کۆپله‌یه‌کدا زۆر به‌پونی له‌ ریگه‌ی ئاماژه‌ی لیوه‌وه وینه‌ی ئه‌و دیمه‌نه‌ پر له‌ تراژیدی ده‌نه‌خشی‌نیت و ده‌لیت:

ئه‌مۆستی خه‌م

ژێر چه‌ناگه‌ی بیر دراوه

لیوی ماته‌م

به‌دانی قین کرۆژراوه

بزه‌ی سه‌رده‌م

که مه‌لیک بو... دل پر ئاهه‌نگ

به‌هه‌ناسه‌ی داخ تاساوه (جه‌مال به‌رگی یه‌ک: ۱۱۴-۱۱۵)

گواسته‌وه‌ی ئه‌م دیمه‌نه‌ پر له‌ تراژیدی ته‌نیا له‌ ریگه‌ی لیوی ماته‌م و لیوگه‌سته‌وه‌ بۆخۆی گرنگی و کاریگه‌ری ئاماژه‌کانی روخسارمان بۆ ده‌رده‌خات، شاعیر به‌مه‌ گوزارشت له‌ دیمه‌نی پر له‌ ئازاری ساتی له‌ سیداره‌دانی

قازی محمد دهکات، ئەو دیمەنە سەرنجی شاعیری ڕاکیشاوە ئاماژەی لێو گەستن بوە لە ڕیگەی دانەکانەوه، که ئەم دیمەنە هەلگری پەيامیکی پر لە ڕقە لە دوژمن و دورکەوتنەوهی بزەو زەردەخەنەي لێوکانە هۆکاریکە بۆ دلتەنگ بون بۆ میلەت و خەم خواردنیکە که نەگەشت بە هیواو ئاواتەکەي که سەربەخۆي کوردستان بوە. بۆیە سەرجهەم ئەم خەمە گەورەیهی ناخی شاعیر تەنیا لە ڕیگەي ئەم ئاماژەیهوه بە شیوازیکی جوان گوزارشتی لیکردوه.

ع.ح.ب" لە دهقی "پیری ئاخیر شهڕ" دا دهلیت:

چۆن ئەبی لێو

لێی هەستی بزە کەم یا زۆر

وهیا رومەتی شەکرە سیو

پرشنگ بدات وهکو تیشکی خۆر

نا ئەبی گشت کەپو لال بن

چلکی سایه‌قه‌ی سامال بن". (ع.ح.ب: ۲۱۳).

شاعیر لەم دهقه‌دا ئەو ڕونده‌کاتهوه که پیریکی لە ماله‌وه چۆن خۆي لە خوشییه‌کانی ژیان بوه‌ته‌وه، ده‌یه‌ویتی ئەوانی تریش هەر وهک خۆي بن و بەرده‌وام به‌ دلێ ئەم هه‌لسوکەت بکەن. لەبەرئەوه شاعیر لە ڕیگەي ئاماژەکانی "لێو و رومەت" هوه وینەکه‌مان بۆ ده‌پازینیته‌وه، چونکه دلخۆشی و جوانی زۆر به‌ئاسانی له‌سەر ڕوخسار ده‌رده‌که‌ون، جوانی هه‌ردو ئاماژەي لێو و رومەته‌کان وایانکردوه جوانی به‌رجه‌سته بکەن، چونکه هه‌لگری پەيامی دلخۆشی و گه‌شاوه‌یی مروڤن.

شاعیر لە دهقی "په‌ندی هه‌تیو" دا وینەیه‌کی پر له‌ تراژیدی ژیان و گوزه‌رانی هه‌ژارمان بۆ ده‌نه‌خشینیت و ده‌لیت:

"مروڤ، مروڤ، مروڤی تیر

پۆشته‌ی زلی بی خیرو بیر

بۆ رابواردن و خوشی فیر

له‌حاستی برسی کەپو کویر

تییان ئەگرن توانجی خیر

لیویان لی هه‌ل ئەقورچینن

تف له‌ رومان ئەبارینن

ئه‌لین شتی ئاوا پۆخل

بۆ زو نه چیته ژیر گل". (ع. ح. ب: ۷۳).

شاعیر له م دهقه دا زۆر به جوانی ئاماژهی لیوهه لقورچاندنی به کارهیناوه، که ئاماژهیه بۆ به که مته ماشاکردن، له گه ل ئاماژهی تفتیگرتن، که ئه و په ری سوکایه تیپیکردنه به به رانه ر، لیره دا کاریگه ری ئاماژهی جهسته یی زۆر به هیزتره له زمان. جوانی دهق له ریگه ی هه ردو ئاماژهی جهسته یی "لیوهه لقورچاندن و تفتیگرتن" هوه که به یه که وه هه لگری په یامی پر له سوکایه تی و بیڕیزیکردنه. ئاماژهی لیوهه لقورچاندن دیمه نیکی پر له تراژیدیای به رجه سه کردوه.

رهنگدانه وهی ئاماژهکانی لیوهه له دهقی شاعیری هه ردو شاعیردا زۆر به پونی ههستی په دهکریت، دیمه نی گوزارشتکردنی لیوهه کان نه یاننوانیوه له ژیر تیشکی سه رنجیان ده ربازبن و کردویانن به بنه مای داپشتنی دهقی جوان، دنیا بینیان زۆر جار له وه دا ده رکه وتوه که توانیویانه ئاماژهکانی لیوهه بکن به هه وینی وینه ی شاعیری پر له جوانی و له و ریگه یه وه چیژی زیاتر به خوینه ر بگه یه نن.

ئه نجام

له م توێژینه وه یه دا گه یشتین به م ئه نجامانه ی خواره وه:

- 1- چیژ و جوانی هۆکاریکی گرنگی رهنگدانه وهی ئاماژهکانی پوخساره له دهقی شاعیری هه ردو شاعیر، ده رخستنی ئه م جوانیش لای هه ردو شاعیر به ئاویته کردن و تیکه لکردنیانه له گه ل هه سه کانیان و یاخود هارمۆنیه ت و گونجانی نیوان ئاماژهکانی پوخسار و مه بهستی ناخی به رامبه ر کاتیک سه رنجی راکیشاون یاخود جوانییه کی پوخسار بوه که سه رنجی شاعیری راکیشاوه و چیژی پینه خشیوه. بۆیه ئه م کاریگه ری زۆر جار له وه دا پوتتر ده بیته وه هه ردو شاعیر ویستویانه گوزارشت له به رامبه ر بکن ئاماژهکانی پوخساریان به کارهیناوه، که ئه مه بۆخۆی مه بهستی گرنگی و چیژ و جوانییه، که مه بهستی سه ره کی شاعیره شه.
- 2- هه ردو شاعیر زۆر به گرنگیه وه ته ماشای ئاماژهکانی پوخساریان کردوه، له به شیک له دهقه کانیاندا رهنگی داوه ته وه، به لام به هۆی ئه و ئه نجامه ی پی گه یشتوین کاریگه رییه که له سه ر شاعیر (جه مال شارباژییری) زیاتر دیاره به هۆی ئه وه ی دنیا بینی شاعیر به هیزتره و به ره مه ی زۆرتره.

3. له پرۆسه ی په یوه ندی کردنی نازمانیدا پوخسار ئه ندامیکی گرنگی جهسته ی مرۆفه، چونکه هه رییه ک له ئه ندامانی (پو، چاو، برۆ، لیوه، پومه ت). له خۆده گریت سه رچاوه ی زۆریک له ئاماژه نازمانییه کانه هه ره ئه مه ش هۆکاریک بوه، که هه ردو شاعیر زۆر به گرنگی ته ماشایان کردوه، نه یاننوانیوه خۆیان له کاریگه ری ئاماژهکانی پوخسار

به دوربگرن، بوه به بنه مایه کی گرنگی جوانیی دهقی شیعیری له لای ههردو شاعیر، که به چه ند ئاماژه یه کی جیاواز له دهقی شیعیری ههردو شاعیردا ده رکه وتوه.

4. ئاماژه جیاوازه کانی چاو له هه مو ئه و گوتارانهی که ئه ندامه کانی تری روخسار ده یگه یه نن، کاریگه رتر و دیارترن، له به ره ئه وه ههردو شاعیر زور به گرنگییه وه ئاماژه کانی چاویان به کارهیناوه و کردویانه به بنه مای دهقی پر له ئیستاتیکی.

5. ئاماژه کانی برو له دهقی شیعیری جه مال شارباژێری زور به رونی ههستی پیده کریت، به شیکی گرنگی به ره مهینانی وینه ی شیعیری پر له جوانی و چیژه و به هایه کی ئیستاتیکی به دهقه شیعیریه کانی به خشیوه. به هوی جوراوجوری ئه و په یامانه ی که ده توانیت بیگه یه نیت، به لام "ع. ح. ب" هیچ ده قتیکی نییه که ئاماژه ی بروی تیدا به کارهینابیت.

6. رومهت وهکو ره گه زیکی گرنگ له روخسار ده رخه ری جوانی و رازاوهیی مروّقه به گشتی و ئافرهت به تایبه تی، هه میشه جیگه ی سه رنجی شاعیران بوه و له دهقی شیعیری ههردو شاعیردا رومه ته کان گوزارشت بون بو هه ریه ک له (خۆشه ویستی و عیشق، شه رمی، تاسه ی دوری و ده سبازی، برسیتی و هه ژاری). له گه ل ئه وشدا بون به به شیکی گرنگ له وینه ی شیعیری.

7. به های ئیستاتیکی ئاماژه ی لیو له وه دایه که لیو له دهقی شیعیری ههردو شاعیردا به چه ند ئاماژه ی جیاواز هاتون وهکو (چیژو خوْشی، دلته نگ بون، دلخوْشی و گه شاوهیی، رازیکردن) هه ریه کیک له م ئاماژانه بونه به هه وینی وینه یه کی شیعیری پر له جوانی لای ههردو شاعیر.

8. له م هیلکارییه ی خواره وهدا به شیوه یه کی رون و ورد ره نگدانه وه ی سه رجه م ئاماژه کانی روخسار له دهقی شیعیری ههردو شاعیر (جه مال شارباژێری و ع ح ب) دا خراوته رو. که بو مان ده رکه وت ره نگدانه وه و کاریگه رییه که له سه ر شاعیر (جه مال شارباژێری) زیاتره و بوه به بنه مایه کی گرنگی جوانی و چیژ له دهقه کانیدا.

ع ح ب	جهمال شارباژێری	ئامارهكان
(6) جار باسكراوه لاپهه (26, 32, 97, 212, 449, 622)	(19) جار باسكراوه بههگی یهكهه لاپهه (36, 57, 86, 139, 230, 284, 416, 423, 443) بههگی دوهم لاپهه (16, 75, 184, 308, 363, 420, 482, 514)	1- پو
(12) جار باسكراوه لاپهه (12, 15, 24, 31, 38, 85, 212, 246, 341, 606, 606, 639)	(35) جار باسكراوه بههگی یهكهه لاپهه (11, 14, 16, 27, 33, 36, 38, 43, 57, 86, 114, 119, 139, 142, 142, 150, 155, 162, 162, 166, 194) بههگی دوهم لاپهه (19, 32, 33, 75, 127, 156, 170, 171, 262, 298, 32, 323, 361, 376)	2- چاو
هیچ دهقیکی نیه باسی ئامارهی برۆی کردبیت	(3) جار باسكراوه بههگی یهكهه لاپهه (43) بههگی دوهم لاپهه (60, 473)	3- برۆ
(3) جار باسكراوه لاپهه (31, 72, 213)	(11) جار باسكراوه بههگی یهكهه لاپهه (35, 57, 121, 139, 142, 155, 156, 320, 328) بههگی دوهم لاپهه (105, 436)	4- پومهت (گۆنا)
(5) جار باسكراوه لاپهه (31, 73, 110, 360, 213)	(20) جار باسكراوه بههگی یهكهه لاپهه (41, 55, 57, 106, 114, 114, 156, 165, 162, 169, 170, 171, 232, 405) بههگی دوهم لاپهه (122, 192, 376, 397, 411, 439, 514)	5- لێو (دهم)

ئامارهكانی
پوخسار

Aesthetic of Facial Allusions in the Poetries of (Jamal Sharbazhery and E H B)

Aso Omer Mustafa¹ - Zrar Sardar Muhammad²

¹⁺²Kurdish Language Department, College of Education, University of Charmo, Chamchamal, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract:

Aesthetic of Facial Allusions in the Poetries of (Jamal Sharbazhery and E H B) (The process of communication and transferring knowledge via language allusion cannot be successful alone rather it needs non-linguistic reference to develop the communication. This significant role is the same in literature field as well. One of the non-linguistic reference is facial expression, so interpreting and analyzing any gesture and facial expression have its meaning and message. Though, it has a great role in literature particularly in poetical texts. Embodiment of facial gestures in poetry will contribute the shortness, purifying and aesthetic of the poetry which is the historical characteristics of poetry. Both poets (Jamal Sharbazhery and E H B) embioment the facial expressions in their poetries successfully, so they were significant basics of aesthetics of the poetries. In most cases the gestures and facial expressions more attracts both poets and they were under the influence of gestures and facial expressions.

Key words: Aesthetic, Appricate, Connection, Kant's Aesthetic Theory, Beauty, Facial Expression,

سه رچاوه كان:

ئاسۆ عومەر مستهفا (۲۰۰۹) به ها ئیستاتیکه کانی شیعر لای پیره میرد و شیخ نوری شیخ سالح و گوران، چاپخانهی حاجی هاشم، ههولیر.

ئومید محمد (۲۰۲۱) نهینی پومه تهکان، چاپی دوهم، چاپخانهی جهنگل، تاران.

ئهحمده جمال الدین الکاشف. (۲۰۱۵) خویندنه وهی پوخساری مروف، وهرگیزی هورامان عهلی، چاپمهنی گنج، سلیمانی.

ئهلیزا بیژ کانک (۲۰۲۱) زمانی جهسته، وهرگیزی شهپۆل مامهش، چاپی سنیهم، ناوهندی وارشان، سلیمانی.

برایان کانگی (۲۰۲۰) چون خه لکی دهخوینته وه، وهرگیزی شاباز حامید قادر، ناوهندی سایه، سلیمانی.

جهبار ئهحمده حسین (۲۰۰۸) ئیستاتیکای دهقی شیعری کوردی کوردستانی عیراق (۱۹۵۰-۱۹۷۰)، دهزگای چاپ و پهخش سهردهم.

جهمال شارباژی (۲۰۱۳) کوشیعی جهمال شارباژی، بهرگی یه کهم، چاپخانهی شههاب، ههولیر.

جهمال شارباژی (۲۰۱۳) کوشیعی جهمال شارباژی، بهرگی دوهم، چاپخانهی شههاب، ههولیر.

شیلان عوسمان عبدالرحمان (۲۰۰۹) کارابونی زمان له په یوه ندییه کومه لایه تیه کاند، چاپخانهی هاوسهر، ههولیر.

فهراه پیربال (۲۰۰۱) رپیازه ئه ده بییه کان، دهزگای چاپ و بلاوبونه وهی ئاراس، ههولیر.

کهمال میراوده لی (۲۰۰۵) فهلسه فهی جوانی و هونه ری ئیستاتیکا، چاپی دوهم، خانهی چاپ و بلاوکردنه وهی قانع، سلیمانی.

گهیس و گرۆست (۲۰۲۰) زمانی جهسته، وهرگیزی هیمن ئهحمده، چاپی دوهم، چاپخانهی چوار چرا، سلیمانی.

محمد حسین بهرزنجی (۲۰۱۳) دیوانی شیعری ع.ح.ب، چاپخانهی کهمال، سلیمانی.

محمد مه عروف فتاح (۲۰۱۱) زمانه وان، چاپخانهی حاجی هاشم، چاپی سنیهم، ههولیر.

محمد مه حوی (۲۰۰۹) زانستی هیما، واتا و اتا لیکدانه وه، بهرگی یه کهم، چاپخانهی په یوه ند، سلیمانی.

ئاسۆ عومەر مستهفا (۲۰۱۹) رپچکه کانی گوتاری په خنه ی شیعری له ئه ده بی کوردیدا (کرمانجی خوارو ۱۹۲۰-۱۹۷۰)، تیزی دکتورا، زانکۆی سلیمانی.

داستان ساییر مامه (۲۰۲۱) رۆلی هیما نازمانییه کان له ئاخاوتنی کوردیدا، نامه ی ماستهر، زانکۆی سه لاهه دین.

لوقمان ره ئوف عه لی (۲۰۱۳) دهقی شیعری کوردی له پوانگی سیمۆلۆژیا وه، تیزی دکتورا، زانکۆی سلیمانی.

هیمن عه بدول حه مید شه مس (۲۰۰۶) شیواز و دهر برین له بۆنه کومه لایه تیه کاند، نامه ی ماستهر، بهشی زمانی کوردی، زانکۆی کویه.

سالح أبو أسبح (١٩٩٩) *الاتصال و لاعلام في المجتمعات المعاصرة*، دار ارام للدراسات والنشر، عمان..

فائق مصطفى و عبد عبدالرضا على (١٩٨٩) *في النقد الادبي*، دار الكتب للطباعة و والنشر، موصل.

محمد سعدحسان و خلوبدرغيث و معتصم عزمى الكرابلية (٢٠٠٥) *مقدمة في علم الجمال*، ط١، مكتبة المجتمع العربي للنشر، عمان.

محمد الصيرفي (٢٠٠٦) *التصالات الادارية*، مؤسسة حورس الدولوية، الاسكندرية.

على عبدالرزاق حمود (١٩٩١) *النقد الأدبي الحديث*، دار الحكمة للطباعة و النشر، بغداد.

تافگه عمر صالح (٢٠٢٠) *ئامازه جهسته ييه كان له شيعرى ناليدا*، گۆڤارى زانکۆى كه رکوک. ژ ١٥.

تهها ئه حمهد ره سول (٢٠١٢) *ئيستاتیکا و فلسفه فهى هونه*، گۆڤارى رامان، ژ ١٧٩.

زهيتو شيخانى (٢٠٠٧) *زمانى جهسته و پۆلى له ژيانى پۆژانه ماندا*، گۆڤارى رامان، ژ ١١٩.

سازان رهزا موعين (٢٠٢١) *جۆره كانى رسته له زمانى ئامازهدا*، گۆڤارى زانکۆى گهرميان، ژ ٣.

سالار كريم حسين (٢٠٢١) *سيمۆلۆژياى فۆتۆ له چيروكى كورديدا - چواره مين ئه لبومى ته نيای (سيامه ند هادى) به نمونه -* گۆڤارى

رامان، ژ ٢٨٧-٢٨٨.